

Άποψη του κάστρου Μαργαριτίου κατά την πολιορκία του από τους Βενετούς το 1571, σε χάραξη του Γιουβαννί Καμοτσιό (16ος αι.). Απεικονίζεται το περίγραμμα των τειχών, που αποδίδεται από τον χαράκτη ως ισοσκελές τρίγωνο. Η οχύρωση ενισχύεται με έναν τετράγωνο και δύο ημικυκλικούς πύργους στις γωνίες της, ενώ αρκετά κτήρια υπάρχουν στο εσωτερικό του κάστρου. Σε πρώτο πλάνο, οι βενετικές δυνάμεις, σε συντεταγμένους σχηματισμούς και με τέσσερα βαριά πυροβόλα, βάλουν κατά του κάστρου. Κάτω αριστερά, ο μικρός οικισμός εκτός των τειχών (borgo). Επιχρωματισμένη χαλκογραφία.

Depiction of the Margariti castle during the siege by the Venetians in 1571, engraved by Giovanni Camocio (16th cent.). It depicts the outline of the walls, shown by the engraver as an isosceles triangle. The fortification is reinforced with one square and two semi-circular towers at its corners. Several buildings exist inside the castle. In the foreground, the Venetian forces, in formation and with four heavy cannons, attack the castle. On bottom left, the small settlement outside the walls (borgo). Coloured copperplate.

Πληροφορίες:
Εφορεία Αρχαιοτήτων Θεσπρωτίας
Ταχ. Δ/ση: Κύπρου 68, 461 00 Ηγουμενίτσα
Τηλ. (+30) 26650 29177, 29178
email: efathe@culture.gr
website: www.igoumenitsamuseum.gr

Έργο συγχρηματοδοτούμενο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (Ε.Τ.Π.Α.) και την Εθνική Συμμετοχή των χωρών Ελλάδας και Ιταλίας.

Information:
Ephorate of Antiquities of Thesprotia
Address: Κυπρου 68, 461 00 Igoumenitsa
Tel: (+30) 26650 29177, 29178
email: efathe@culture.gr
website: www.igoumenitsamuseum.gr

The project is co-funded by European Union, European Regional Development Fund (E.R.D.F.) and by National Funds of Greece and Italy.

Υπουργείο Πολιτισμού
Εφορεία Αρχαιοτήτων Θεσπρωτίας
Ministry of Culture
Ephorate of Antiquities of Thesprotia

Κάστρο Μαργαριτίου Margariti Castle

CoHeN
COASTAL HERITAGE NETWORK

ΔΙΚΤΥΟ ΠΑΡΑΚΤΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Το «Δίκτυο Παράκτιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς» (CoHeN) είναι ένα στρατηγικό έργο, που χρηματοδοτήθηκε από το Πρόγραμμα Interreg V-A Ελλάδα-Ιταλία 2014-2020. Στόχος του είναι η προώθηση του πολιτιστικού τουρισμού, μέσω της δημιουργίας και αξιοποίησης ενός δικτύου σημαντικών πολιτιστικών μνημείων κατά μήκος της διασυνοριακής περιοχής Αδριατικής και Ιονίου. Συμπεριέλαβε παρεμβάσεις σε 17 επιλεγμένα μνημεία (11 στην Ελλάδα και 6 στην Ιταλία), με σκοπό την προστασία, την ανάδειξη και τη βελτίωση της προσβασιμότητας και λειτουργικότητάς τους. Στο εταιρικό σχήμα του έργου συμμετείχαν η Εφορεία Αρχαιοτήτων Αιτωλοακαρνανίας και Λευκάδας ως επικεφαλής εταίρος και οι Εφορείες Αρχαιοτήτων Ηλείας, Θεσπρωτίας και Κέρκυρας από την ελληνική πλευρά και το Τμήμα Τουρισμού και Πολιτιστικής Οικονομίας και Εδαφικής Αξιοποίησης της Περιφέρειας Απουλίας από την ιταλική. Ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου ήταν 6.945.521 ευρώ.

Coastal Heritage Network - CoHeN was a strategic project funded by the Interreg V-A Greece-Italy Programme 2014-2020. Its aim is to promote cultural tourism, by creating a network of important cultural monuments along the Adriatic and Ionian border region. The project included interventions in 17 selected monuments (11 in Greece and 6 in Italy), in order to protect and make them more accessible and functional, so that they become hubs of cultural activities, services and exhibitions. The partners of the project were the Ephorate of Antiquities of Aitolioakarnania and Lefkada, as the leader partner, and the Ephorates of Antiquities of Ilia, Thesprotia and Corfu from the Greek side and the Puglia Region - Department of Tourism, Economy of Culture and Valorization of Territory from the Italian side. The total budget of the project was 6,945,521 euros.

Το πρώτο οχυρό στην περιοχή του Μαργαριτίου κτίζεται μάλλον στα τέλη του 13ου–αρχές 14ου αι. πάνω σε χαμηλό βραχώδη λόφο στα νότια του σύγχρονου οικισμού.

Το παλαιότερο κάστρο επισκευάζεται το 1549 από τους Οθωμανούς, αλλά μερικά χρόνια αργότερα, το 1571, λίγο μετά τη ναυμαχία της Ναυπάκτου στις 7 Οκτωβρίου 1571, θα καταληφθεί και θα καταστραφεί από την επίθεση 6.000 Βενετών, Κερκυραίων και τοπικών δυνάμεων από την Πάργα και την Παραμυθιά, υπό τον Πάολο Ορσίνι. Η κατάληψη του φρουρίου αποδόθηκε σε πίνακα, που κοσμούσε το παλάτι των Δόγηδων της Βενετίας, από τον ζωγράφο Αντώνιο Βασιλάκη με καταγωγή από τη Μήλο.

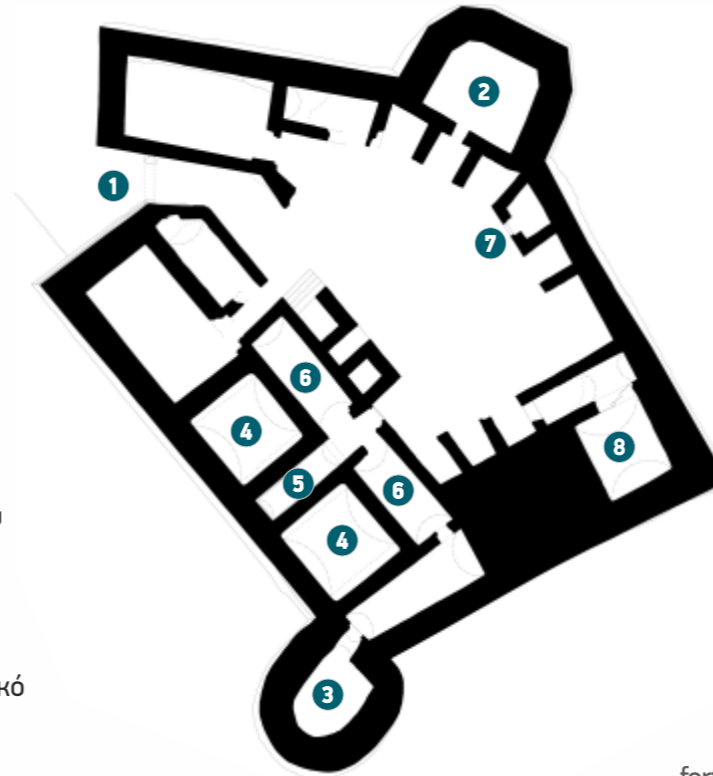
Μετά τη σύναψη ειρήνης το 1573, το κάστρο επισκευάζεται από τους Οθωμανούς και παραμένει σημαντικό φρούριο της περιοχής καθόλο τον 17ο αι. Το 1670–1671 το επισκέπτεται ο περιηγητής και χρονογράφος Εβλιγιά Τσελεμπή, ο οποίος υπερβάλλοντας το περιγράφει ως πεντάγωνο με περίμετρο 520 μ. και φρουρά 200 ατόμων.

Τον 18ο αι. το Μαργαρίτι βρίσκεται υπό την εξουσία του Σουλεϊμάν Τσαπάρη, αρχηγού μεγάλης οικογένειας που διοικεί την περιοχή μέχρι το 1811, οπότε περνά στα χέρια του Αλή Πασά Τεπελενλή. Θεωρείται σχεδόν βέβαιο ότι το κάστρο συνέχισε να παίζει ρόλο στις συνεχείς πολεμικές συγκρούσεις της περιοχής και ως ορμητήριο του Αλή Πασά κατά της Πάργας.

Στην τελευταία φάση χρήσης του έως το 1911, οπότε η περιοχή ενσωματώνεται στο ελληνικό κράτος, το κάστρο του Μαργαριτίου χρησίμευσε ως στρατώνας του τουρκικού στρατού, έδρα του στρατιωτικού διοικητή της περιοχής και ως φυλακή.

- 1 ΠΥΛΗ
- 2 ΠΟΛΥΓΩΝΙΚΟΣ ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ
- 3 ΚΥΚΛΙΚΟΣ ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ
- 4 ΔΕΞΑΜΕΝΗ
- 5 ΛΟΥΤΡΟ
- 6 ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ
- 7 ΑΠΟΧΩΡΗΤΗΡΙΟ
- 8 ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΦΡΟΥΡΑΣ

Το κάστρο του Μαργαριτίου απέκτησε τη μορφή που διασώζεται ως τις μέρες μας στα τέλη του 17ου αι. Έχει ακανόνιστη κάτοψη πενταγώνου με μέγιστες διαστάσεις 30 x 40 μ. Τα ισχυρά τείχη του ενισχύονταν από έναν τραπεζιόσχημο πύργο στα βορειοανατολικά και έναν κυκλικό στα νοτιοδυτικά. Η τοξωτή πύλη βρισκόταν στη βόρεια πλευρά της οχύρωσης και επικοινωνούσε με τον εξωτερικό χώρο μέσω επικλινούς ράμπας. Διέθετε δύο επάλληλες ξύλινες θύρες, με λαξευτά στον βράχο κατώφλια και οδηγούσε απευθείας σε ορθογώνια εσωτερική αυλή, γύρω από την οποία οργανώνονται σε δύο επίπεδα οι χώροι του κάστρου. Στο ισόγειο υπήρχαν θολωτές ημιυπόγειες κατασκευές που στέγαζαν δεξαμενές νερού, λουτρό, αποχωρητήριο και αποθηκευτικούς χώρους, προσβάσιμους μέσω στενού θολωτού διαδρόμου, ο οποίος οδηγούσε και στο εσωτερικό του κυκλικού πύργου στη νοτιοδυτική γωνία του κάστρου. Στον όροφο υπήρχε η κατοικία της φρουράς, που διέθετε τοξωτά παράθυρα και τζάκι για τη θέρμανση. Μπροστά από τα δωμάτια της δυτικής πτέρυγας υπήρχε ανοιχτός πλακόστρωτος διάδρομος. Το νερό της βροχής που συλλεγόταν στις στέγες της κατοικίας οδηγούνταν με αγωγούς από τους διαδρόμους αυτούς στις υποκείμενες δεξαμενές. Τυφεκιοθυρίδες και μία καταχύστρα ενίσχυαν την άμυνα της κατοικίας.

The castle of Margariti acquired its surviving form at the end of the 17th century. It has an irregular pentagon plan with maximum dimensions 30 x 40m. Its strong walls were reinforced by a trapezoidal tower in the northeastern corner and a circular one in the southwest.

The high arched gate was located on the northern side of the fortification and was accessible from the outside by a sloping ramp. It had two successive wooden doors, with thresholds carved in the rock and led directly to an interior courtyard of rectangular shape. Around the courtyard the castle was arranged on two levels.

On the ground floor there were vaulted rooms that housed water tanks, a bath, a lavatory and storage areas, accessible through a narrow vaulted aisle, which also led inside the circular tower to the southeastern corner of the castle.

On the first floor was located the fortified residence of the castle guard. It had arched windows and a fireplace for heating. In front of the rooms of the west wing there was an open paved corridor. Gun ports and a murder-hole strengthened the defense of the house.

The first fortress in the area of Margariti was built probably at the end of the 13th or the beginning of the 14th century on the low rocky hill south of the modern settlement.

The pre-existing castle was repaired in 1549 by the Ottomans, but a few years later, in 1571, shortly after the naval battle of Nafpaktos on October the 7th 1571, it was captured and destroyed by the attack of 6,000 Venetians, Corfiots and local units from Parga and Paramythia, under the command of Paolo Orsini. The occupation of the castle was depicted in a painting by the painter Antonio Vassilacchi from Milos and adorned the palace of the Doges of Venice. After the conclusion of a peace treaty in 1573, the Ottomans proceeded to carry out repairs.

During the 17th century, Margariti was still an important defensive site in the area. In 1670–1671 it was visited by the traveler and chronographer Evliya Tselebi, describing -with obvious exaggeration- the fortress as pentagon-shaped with a perimeter of 520 m and a guard of 200 soldiers.

During the 18th cent., Margariti was under the rule of Suleiman Tsaparis, head of a large family which dominated the area until 1811, when it came under the control of Ali Paşa Tepelenë of Ioannina. It is almost certain that the castle continued to play an important role in historical events and the continuing wars in the area, used mainly as a base of Ali Pasha for his attacks against Parga.

Until 1913, when the area was incorporated within the Greek state, the castle served as a prison, as barracks for the Turkish army and as the headquarters of the military commander in the area.

- 1 GATE
- 2 TRAPEZOIDAL TOWER
- 3 SEMICIRCULAR TOWER
- 4 WATER TANK
- 5 BATH
- 6 AISLE
- 7 LAVORATORY
- 8 GUARD RESIDENCE